

Chương 184: Reinhardt Bị Vu Oan

(Số từ: 3172)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:51 PM 13/04/2023

Trước khi sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] của mình, tôi đã thua trong một trận chiến kéo dài.

Sau khi tôi bắt đầu sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] của mình, tôi đã có thể quyết định trận đấu chỉ bằng một đòn duy nhất.

Tuy nhiên, Adler dường như không muốn từ bỏ.

Sau đó, chúng tôi có thêm ba trận đấu tập nữa, và tôi đã sử dụng hết [sức mạnh siêu nhiên] của mình trong tất cả các trận đấu đó.

Tuy nhiên, miễn là tôi củng cố cơ thể bằng sức mạnh của mình, thì khả năng của tôi sẽ vượt trội hoàn toàn so với Adler Belkin. Tuy nhiên, tôi chỉ làm gãy thanh kiếm luyện tập của hắn một lần.

Tôi khỏe hơn, nhanh hơn và chính xác hơn Adler, và tôi cũng vượt trội tên này về kỹ thuật nhờ sự trợ giúp của [sức mạnh siêu nhiên].

[Sức mạnh siêu nhiên] của tôi, ngày càng mạnh hơn, không chỉ củng cố [sức mạnh thể chất] của tôi nữa—nó thậm chí còn giúp tôi nâng cao trình độ kiếm thuật của mình.

Cuối cùng, A-8 Adler Belkin của Orbis Class cũng quay trở lại chỗ ngồi của mình, vẻ mặt thất bại hằn rõ trên khuôn mặt.

Nilsson của Class B thua Ludwig...

Và Adler Belkin của Class A đã thua tôi, người tự cho mình là yếu nhất.

Trận đấu tập giữa Royal Class và Orbis Class đã kết thúc với thất bại nặng nề của Orbis Class.

"Cậu đã sẵn sàng chưa?"

*Tách!

"...Tại sao cậu lại búng tó?"

Khi quay lại chỗ ngồi, tôi búng ngón tay lên trán Ellen. Sau đó cô ấy che nó bằng lòng bàn tay và nhìn chăm chăm vào tôi.

"Nếu tó thua, tó sẽ bị đánh. Nếu tó thắng, cậu sẽ bị đánh, phải không?"

"...Tó chưa bao giờ đồng ý với điều đó."

"Tó cũng chưa bao giờ đồng ý bị đánh."

Ellen không nói nên lời như thể cô ấy không tìm được lời nào để đáp lại tôi.

Đôi khi cô hờn dỗi như thế.

Nó cực kỳ dễ thương.

Nó ngang bằng với cơn hờn dỗi của Harriet, nếu không muốn nói là tốt hơn.

Tuy nhiên, không giống như Harriet, cô ấy khó đối phó hơn một chút, vì vậy đó là một vấn đề.

...Nhưng tại sao tôi thậm chí còn suy nghĩ nhiều về điều đó?

“Reinhardt, sao cậu giỏi thế? Cậu thực sự đã cải thiện kỹ năng của mình rất nhiều.”

"Là vậy sao?"

Ludwig thì thầm bên cạnh tôi, nghĩ rằng tôi có thể chế ngự gã đó bằng [sức mạnh siêu nhiên] của mình.

Cuộc chiến của tôi là như vậy, nhưng tôi đang tự hỏi làm thế quái nào mà anh ta lại trở nên mạnh mẽ hơn nhiều như vậy. Điều gì đã thay đổi?

Scarlett không thực sự nói chuyện với tôi, nhưng nét mặt cô hơi đỏ lên vì phấn khích.

Cô ấy hẳn đã rất ấn tượng.

“Mà này, ý cậu là gì khi nói cậu là kẻ yếu nhất? Tôi không chắc là tôi có thể đánh bại cậu, cậu biết không?”

Ludwig dường như không tin rằng tôi là người yếu nhất trong bốn người chúng tôi.

“Tuyên bố đó dựa trên tiền đề rằng tôi đã không sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] của mình.”

“À... Nhưng tôi vẫn nghĩ rằng mình vẫn kém xa cậu.”

'Đừng nói những điều nhảm nhí, Nhân vật chính-sama.' Tôi không chắc về kết quả nếu tôi sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] của mình, nhưng nếu

tôi chiến đấu với gã đó mà không có nó, tôi chắc chắn sẽ thua. Anh ta chỉ có một tài năng duy nhất, [Thể Lực], nhưng dù sao thì anh ta cũng là 'nhân vật chính'.

Tôi cá là anh ta có một số đặc điểm - một bối cảnh mà tôi chưa bao giờ tạo ra.

Cũng giống như việc Ellen có đặc điểm [Dòng máu anh hùng], chắc hẳn phải có những đặc điểm khác mà tôi không biết.

Ludwig nên có rất nhiều đặc điểm sửa chữa như vậy. Tại sao? Vì anh là nhân vật chính.

Chẳng lẽ hẳn cũng có [Dòng máu anh hùng]? Cuối cùng thì anh ta cũng sẽ trở nên mạnh mẽ như Ellen.

Và ngay từ đầu, ngay cả khi tôi sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] của mình, tôi cũng không bao giờ có thể đánh bại được Ellen, ngay cả khi cô ấy không sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật], và nó cũng sẽ không có tác dụng với Scarlett. Kỹ năng của Scarlett đủ để cạnh tranh với cả Cliffman, người có tài năng tập trung vào chiến đấu.

Tuy nhiên, nhờ [Tự đề xuất] của tôi trở nên mạnh mẽ hơn từ tất cả những trải nghiệm đó, tôi cảm thấy như [sức mạnh thể chất] của mình đã được cải thiện một cách bùng nổ.

Bây giờ, nếu tôi có thể [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của mình, tôi sẽ không muốn gì hơn nữa.

Cải thiện [sức mạnh thể chất] của tôi bằng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] và sau đó tăng cường lại nó thông qua [Tự đề xuất] của bản thân...

Tôi có thể đánh bại bất cứ ai đến với tôi với buff kép đó được sử dụng cho tôi.

Nhưng tôi thậm chí có thể làm điều đó?

Tôi nghĩ rằng đã đến lúc tôi có được tài năng thứ ba của mình. Rốt cuộc, tôi đã thực sự kiên nhẫn trong một thời gian dài như vậy.

Dù sao, lớp học đã bắt đầu mà không có Orbis Class cố gắng trả thù Royal Class một cách vô cớ.

* * *

Sau khi lớp học kết thúc, tôi đã tra cứu dữ liệu thể chất của Ludwig và tìm ra lý do tại sao anh ấy lại trở nên mạnh mẽ như vậy.

B-11 Ludwig

[Sức mạnh 14,2(B-)]

[Nhanh nhẹn 10.4(C)]

[Khéo léo 9.7(C-)]

[Sức Mạnh Ma Thuật 9.2(C)]

[Thể lực 32,2(S)]

Tài năng

[Thể Lực]

[Sức mạnh thể chất] của Ludwig được cải thiện nhanh chóng đến mức chúng thậm chí không thể so sánh với chỉ số của anh ấy trong tiểu thuyết gốc nữa. Sức chịu đựng của anh ấy đã vượt qua giới hạn của con người và đạt đến Hạng S. Ngay cả Ellen cũng chưa đạt đến Hạng S trong bất kỳ chỉ số nào của cô ấy.

Chỉ có một lý do:

Vì có sự tham gia của tôi, Ludwig đã không dính vào bất kỳ sự cố hay vấn đề nào trong lớp của mình.

Anh ấy không cần phải chú ý đến bất cứ điều gì khác và chỉ tập trung vào việc luyện tập của bản thân—đó là lý do tại sao [sức mạnh thể chất] của anh ấy đã tăng lên rất nhiều so với trong tiểu thuyết.

Khi tất cả gánh nặng của anh ấy đã biến mất, nhân vật chính có thể trở nên mạnh mẽ hơn bình thường vì không có gì có thể làm anh ấy phân tâm.

Ngay cả khi tôi sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] của mình, tôi có thể không thể đánh bại anh ta.

Điều gì đã xảy ra với điều đó?

Tóm lại, không còn trận chiến nào với Orbis Class nữa, và chúng tôi chỉ tập luyện khi tham gia các lớp học cùng nhau. Tôi cảm thấy như tâm trạng của bên thua cuộc đã bị giảm đi rất nhiều, nhưng dù sao thì lớp học đã kết thúc mà không có sự cố nào. Không có cuộc cãi vã nào với họ sau đó.

Tuy nhiên, khi tôi trở lại ký túc xá, bầu không khí trở nên hơi kỳ lạ.

-Cứ nói với giáo viên đi.

-KHÔNG. Thật quá xấu hổ.

Ba anh em ngốc đang ngồi trong sảnh nói chuyện nghiêm túc về điều gì đó với nhau. Vấn đề là gì? Họ đã không muốn nói gì với giáo viên?

Có vẻ như Erich là chủ đề chính trong cuộc nói chuyện của họ. Khi nhìn kỹ, tôi có thể thấy rằng khuôn mặt của cậu bé hơi sưng.

"Cái gì? Làm thế nào cậu trở thành như vậy?"

"R-Reinhardt..."

Cayer, Kono Lint và Erich đều sưng sờ khi tôi bắt gặp tiến lại gần họ.

Nhìn vào khuôn mặt của Erich de Lafaeri, rõ ràng là anh ta đã bị đánh đập. Erich, người dường như đã làm việc một chút trong kỳ nghỉ, lúc đầu muốn thử tôi một lần nữa, nhưng khi biết tôi đã làm một điều gì đó rất bất thường ở Darklands, anh ấy đã từ bỏ ý định đó.

Cả ba người đều có vẻ ngạc nhiên vì họ không ngờ tôi lại tỏ ra quan tâm đến họ.

"Cái gì? Tôi đang hỏi cậu một chuyện đấy, đồ punk."

Tại sao những tên khốn đó quá chậm để trả lời câu hỏi của tôi?

Có phải họ muốn bị đánh nhiều hơn?

* * *

Ngồi chéo đối diện với Erich trên tay vịn của chiếc ghế mà Kono Lint đang ngồi, tôi lắng nghe những gì đã xảy ra với anh ấy.

"...Cậu có đánh nhau với Orbis Class không?"

"...Ờ."

Có vẻ như Erich đã dính vào một sự cố tương tự với chúng tôi vào ngày hôm đó. Anh chàng đó đã học một lớp kiếm thuật khác, và có vẻ như có một học sinh của Orbis Class trong số những người tham gia.

Vì vậy, tôi khá chắc chắn rằng tôi đã đánh trúng cái đỉnh vào đầu.

"Thằng khốn kiếp. Mà đã có hay không tham gia vào một cuộc chiến với họ? Nói mau."

"Vâng! Tôi đã định nói với cậu!"

*Rút!

Toàn thân Erich run lên khi tôi giơ tay lên. 'Tôi chỉ cần giơ tay lên mà không cần đánh họ bây giờ để khiến họ run sợ sao?'

Chắc chắn là thú vị khi họ ngay lập tức phục hồi sau khi không còn sợ tôi nữa.

“Cậu nghĩ thật tốt khi cậu tức giận sau khi họ đánh bại cậu trong lúc luyện tập và sau đó bị họ đánh sau giờ học? Còn cậu , Cayer...”

“À... Hả?”

“Cậu tự hào về điều gì đến nỗi cậu muốn đi và nói với các giáo viên tất cả về điều đó?”

“N-nhưng cậu ấy đã bị đánh và...”

“Hả?”

Cayer ngậm miệng lại khi thấy tôi cau mày.

Điều xảy ra với anh ấy cũng tương tự như trường hợp của tôi, nhưng kết quả lại hoàn toàn trái ngược nhau.

Trong khi tham gia lớp học kiếm thuật, Erich đã có một trận đấu tập với Orbis Class giống như tôi, và sau khi bị đánh một cách thảm hại, có vẻ như lòng kiêu hãnh của anh ấy đã bị tổn thương nặng nề.

“Nếu cậu nói với những người rất nhạy cảm với từ “tài năng” rằng cậu có thể giẫm lên họ vào năm tới bởi vì họ thậm chí không có tài năng, thì cậu sẽ rất may mắn nếu họ không cử cậu đi. đang bay. Cậu

đã gặp một người có nhân cách tốt kinh khủng - Cậu ta chỉ đánh cậu một chút rồi để cậu đi.”

Sau khi thua học sinh Orbis Class, anh ấy đã nói với cậu ấy, “Mày thậm chí còn không có tài năng, vì vậy dù sao thì tao cũng sẽ có thể vượt qua mày vào năm tới. Hãy tận hưởng nó trong khi nó kéo dài, được chứ~?”

Anh ta trông giống như một đồng cốt.

Thằng du côn đó nên mừng vì không bị đâm. Dù sao, có vẻ như anh ta đã đánh vào một trong những dây thần kinh của đối thủ, vì vậy anh ta đã bị đánh khá tàn nhẫn trước khi bò trở lại. Erich bị đè bẹp mà thậm chí không thể phản bác lại.

Tuy nhiên, Erich hơi khác so với bản gốc.

Anh ấy là người không biết nỗ lực vào bất cứ việc gì, mặc dù sau này anh ấy đã nỗ lực, nhưng đó là thời điểm muộn hơn rất nhiều.

Tuy nhiên, nhìn vào chỉ số thể chất của anh ta, anh chàng đó dường như đã tập luyện một chút trong kỳ nghỉ. Tất nhiên, tôi tin đó chỉ là tập tã.

Thấy rằng anh ấy đã cư xử rất kỳ lạ với tôi ngay khi năm học bắt đầu lại, tôi có thể đoán tại sao anh ấy lại làm như vậy.

“Tôi nghĩ rằng cậu đã tập luyện một chút trong kỳ nghỉ để bắt đầu với tôi, phải không?”

"Có vẻ như tôi—."

Tôi có thể thấy nước da của Erich trở nên nhợt nhạt, có lẽ vì suy đoán của tôi đã đúng.

Có vẻ như tên khốn đó quyết định luyện tập trong kỳ nghỉ vì hắn cảm thấy áp lực với tôi, và có vẻ như hắn đã lên kế hoạch để đối phó với tôi trong học kỳ mới.

Rõ ràng là ba anh em ngốc đang coi thường tôi, và trong quá khứ cũng có lần tôi đã đánh Erich như Cayer.

Tuy nhiên, rõ ràng là anh ấy đã từ bỏ những kế hoạch đó từ khá sớm. Có lẽ anh ta có một linh cảm mạnh mẽ rằng anh ta không phải là người duy nhất đã trở nên mạnh mẽ hơn.

Tuy nhiên, anh ấy đã tự tin hơn vào bản thân, vì vậy anh ấy phải chơi lớn trước một ai đó, nhưng có vẻ như bên kia là một người thuộc Orbis Class. Erich và hai người kia, những suy nghĩ đã được phơi bày, dường như họ đang chết dần chết mòn trong thời gian thực.

“Những tên khốn đáng xấu hổ. Nếu chúng mày không thể đánh bại tao, thì đừng cố gây rối với tao. Điều tương tự cũng xảy ra với anh chàng mà mày đã làm phiền ngày hôm nay.”

Anh ấy quá tự tin đến nỗi nó bị tổn thương. Tại sao anh ta lại thô lỗ như vậy khi biết mình không

thể đánh bại gã đó? Erich thậm chí không thể ngẩng mặt lên khi tôi xúc phạm mình.

“Lại đánh đập những người khác... Cậu là côn đồ à?”

Tôi quay lại khi giọng nói đột ngột phát ra từ phía sau và thấy Harriet đang khoanh tay nhìn tôi, thờ dãi.

“...Đánh ai?”

"Nếu không, tại sao khuôn mặt của cậu ấy lại trông như vậy?"

Nhìn vào khuôn mặt bầm dập của Erich, lẽ tự nhiên là cô ấy nghĩ rằng chính tôi là người đã đánh anh ta.

“Không, không phải tớ, phải không? Này. Tôi có đánh cậu không?”

"Huh? À... K-không. Cậu ấy không làm... việc đó."

Khi tôi lườm anh ấy với ánh mắt dữ tợn, Erich ngay lập tức trả lời.

Cái quái gì vậy? Bây giờ có vẻ như tôi đang đe dọa anh ta để giả vờ như tôi không đánh anh ta sau khi tôi làm điều đó.

Không, tôi thực sự đã không làm điều đó!

Harriet đang nhìn tôi như thể tôi bị điên.

“...Wow, cậu trông giống như một tên côn đồ thực sự... Giờ cậu thậm chí còn đe dọa cậu ấy nữa...”

Con nhóc đó.

Có vẻ như cô ấy thực sự hơi thất vọng về tôi, phải không?

KHÔNG! Tôi thực sự không đánh anh ta!

Tôi như muốn khóc.

Tôi cảm thấy mình giống như cậu bé khóc sỏi.

Harriet thở dài, và - nhìn vào Erich, người đã gục xuống - hét vào mặt anh ta với một giọng chói tai.

"Cậu cũng vậy! Bị thằng đó đánh không biết xấu hổ sao? Nếu cậu không thích nó, chỉ cần nói với giáo viên hoặc một cái gì đó để cậu ấy không thể làm những việc này nữa."

"C-Cậu ta thực sự không đánh..."

"Chuyện gì đã xảy ra với khuôn mặt của cậu sau đó? Nếu cậu ta đánh cậu, cậu chỉ nên nói rằng cậu ta đánh cậu!"

"Cái đó, C-cái đó... C-cái đó... C-cái đó..."

'Ồ.'

'Cậu ấy có thể bị PTSD từ năm học này.'

Nghe những điều đó từ bên thứ ba còn đau hơn nhiều so với việc bị đánh.

Harriet dường như không nhận ra rằng cô ấy đang dần dần hủy hoại phẩm giá của Erich.

'Cái này là cái gì?'

Tôi chỉ đang cố nói vài câu với họ vì tôi thấy họ càu nhàu sau lưng tôi và họ có vẻ như muốn nhảy vào người tôi.

Sau đó, Harriet đột ngột can thiệp và thậm chí còn vượt xa trình độ học vấn thực sự. Tôi không muốn đánh họ mạnh như vậy, cậu biết không?

Tôi cũng không thực sự đánh cậu ta!

“Cậu ấy thực sự chẳng là gì cả. Cậu ta chỉ có một tính khí cáu kỉnh, vì vậy nếu cậu thực sự gắn bó với cậu ta và táo bạo hơn, cậu ta sẽ không thể làm gì được cậu.”

"Ah. Đó... Đó là..."

Harriet tiếp tục đánh Erich bằng lời nói của cô ấy không ngừng nghỉ. Anh thậm chí còn không biết cô đang nói về cái gì.

“Harriet? Chuyện gì đang xảy ra thế?”

Và khi Harriet đang lảm bảm vài từ giống như một bài giảng cổ hay, cô ấy đã thu hút một số sự chú ý. Lúc đó, Liana de Grantz có vẻ tò mò và tiến lại gần chúng tôi. Harriet thở dài khi chỉ vào tôi.

“Tên khốn đó không thể từ bỏ thói quen của mình và lại bắt nạt những người khác.”

KHÔNG.

'Tôi chỉ đang hỏi cậu ấy chuyện gì đã xảy ra! Tôi không thực sự đánh cậu ta. Tôi hơi thô lỗ với lời nói của mình, nhưng tôi thực sự không đánh họ!'

'Và bây giờ cậu chỉ đang chọn tôi!' Cô ấy thậm chí còn không nhận ra rằng tôi thực sự cảm thấy như mình đang bị bắt nạt.

Nhìn vào khuôn mặt của Erich...

Bởi vì Liana cũng đã đến, anh ta có vẻ như thực sự muốn chết. Hai người còn lại trông không khác mấy.

"...Mới đi học được hai ngày thôi."

Liana nhìn tôi như thể tôi là một con chó không thể giữ được phân của mình. Cô ấy không thể không nhìn tôi như thể tôi thật thảm hại. Sau đó, cô ấy nhìn xuống Erich, nhếch mép cười và nói:

"Tại sao cậu thậm chí còn bị đánh?"

Sau khi Liana giáng cho anh ta đòn cuối cùng, cô ấy chỉ đơn giản là bỏ đi.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading